

is evenals haar Oostenrijksche zuster hier ter stede een oude kennis, want zij kwam ook hier redevoeren ten gunste van de beroemde petitie. Ter completeering van de trits van vredeszusters van wie Bertha von Suttner reeds den Nobelprijs heeft en de beide anderen dezen wellicht eenmaal zullen krijgen komt Mrs. May Wright Servall, de voorzitter van het Internationaal Comité van Vrede en Arbitrage van den Internationalen Vrouwenraad en daarin een even geestig als volhardend en onvermoeibare strijdster voor den vrede.

Onder de andere bekende pacifisten is het moeilijker een keuze te doen, wie hier aan te kondigen. Daar is Henri La Fontaine, een Belg, wiens moeder echter een Nederlandsche was, en die daardoor ook uitstekend Nederlandsch spreekt. Hij is voorzitter van de commissie van het Bureau van Bern sedert 1908, na van de stichting af lid te zijn geweest van de commissie. Sinds 1889 mag men hem tellen onder de pacifisten. Hij behoort tot de ijverigste leden van de Interparlementaire Unie en men dankt hem talrijke publicaties en stichtingen, onder de laatste o. a. het *Instituut international de bibliographie* te Brussel en het *Office central des Institutions internationales*. Hij behoort misschien niet tot de meest op den voorgrond tredende vredesmannen, want naast zijn andere goede hoedanigheden heeft hij sterken afkeer van reclame.

Uit den aard der zaak kan men Fried dus niet met hem op een lijn stellen, die eveneens op het Congres komt rapporteeren en als journalist meer aan den weg heeft getimmerd. Zoo werd hij winnaar van den Nobelprijs voor den Vrede in 1912, kort geleden Doctor honoris causa der Leidsche Universiteit en geldt hij als leider van het wetenschappelijk pacifisme in Duitschland en Oostenrijk

Norman Angell is eveneens, of meer dan Fried, de selfmade man, die van cowboy journalist werd en ten slotte general manager van de Parijsche *Daily Mail*. Als schrijver van *Europe's optical illusion* en *The great illusion* vestigde hij zijn naam als econoom, zonder dat hij ooit wetenschappelijke opleiding had genoten. Onder de pacifisten neemt hij eerst de allerlaatste jaren een eervolle plaats in. Daarentegen heeft de Franschman Emile Arnaud zoo ongeveer aan de meeste internationale vredescongressen deelgenomen. Hij hield zich steeds in het bijzonder bezig met het Internationaal Recht en deed vele geschriften op dit gebied van zijn hand verschijnen. Dr. André de Maday, de Zwitser, heeft het zijne bijgedragen tot verhooging van het peil der Congressen, evenals de Duitscher Ludwig Quidde, die sedert 1892 een rol speelt in de vredesbeweging en naar de heer van der Vies in een artikel in *Vrede door Recht* deed uitkomen, bij voorkeur die van deus ex machina. Door zijn tact redde hij vaak de situatie op de internationale Congressen. Onder de mannen van beteekenis, die men hier hoopt te zien, dienen verder nog genoemd: het Amerikaansche Senaatslid Theodor E. Burton, lid van de Interparlementaire Unie en de groote voorvechter van het Amerikaansch-Engelsche Arbitrageverdrag, prof. Prud'hommeaux, secretaris-generaal van het Europeesch bureau der *Carnegie Endowment for international Peace*, Felix Moscheles, de 80 jarige voorzitter van de Engelsche *International Arbitration and Peace Association*, S. Strauss, lid van het Haagsche permanente Hof van Arbitrage, prof. Samuel Y. Dutton, hoogleraar aan de Universiteit van Columbia, lid van het Berner Bureau, om slechts enkelen aan te stippen uit de reeks namen van vertegenwoordigers van waardigheden die hier hun geridderde borsten zullen komen vertoonen.

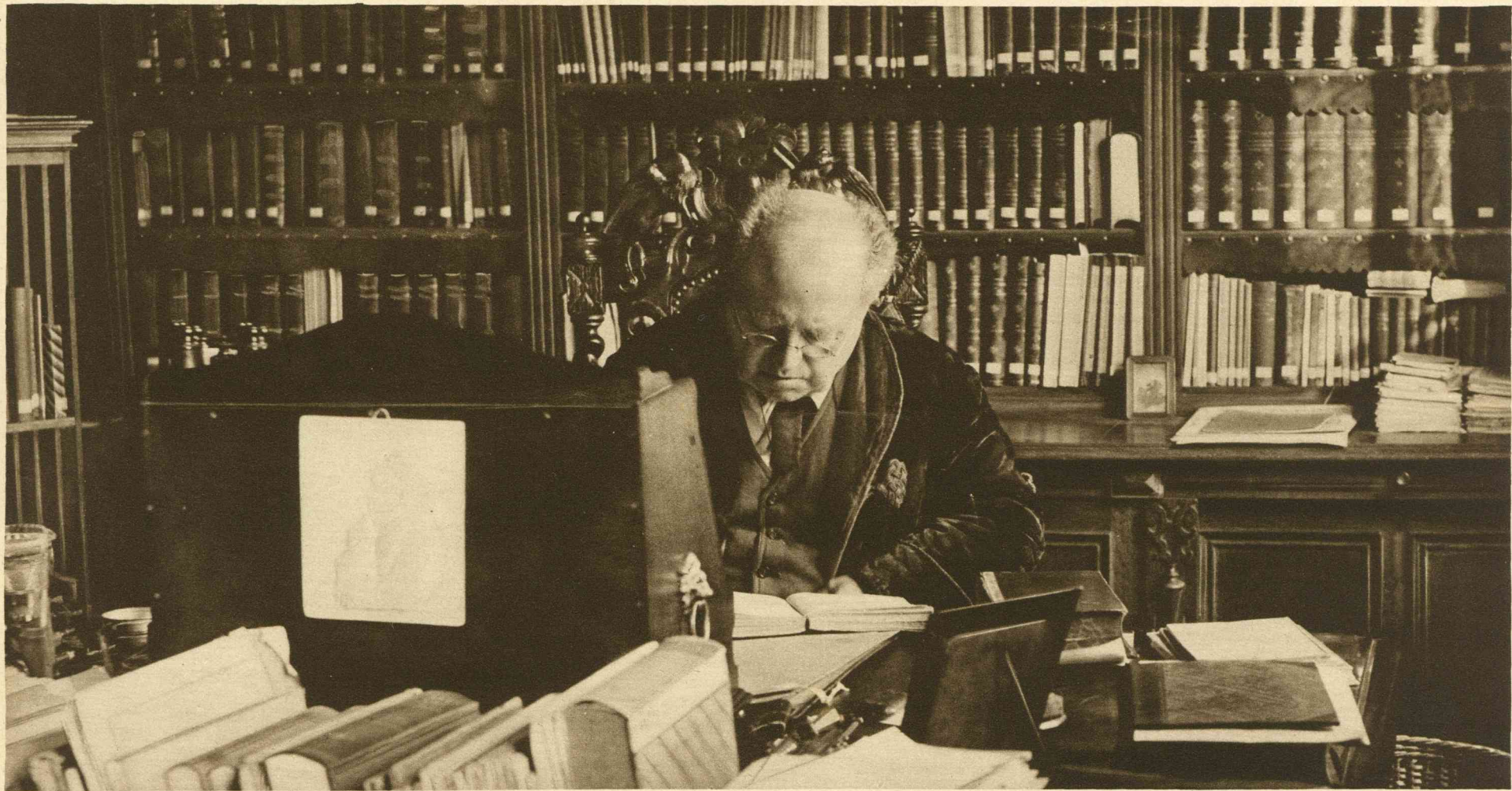
Daarbij zendt de *International Law Association* vijf officiële afgevaardigden en doet de *Association internationale medicale contre la guerre* zich door 14 geneesheeren vertegenwoordigen.

Talrijke commissies zullen zorgen voor een goede ontvangst. Minister Heemskerk is voorzitter van het Eerecomité; voorzitter van het comité van voorbereiding voor het congres is Mr. M. de Pinto, die voorzitter van het bestuur van „Vrede door Recht” is, is dit sedert de samensmelting van den „Nederlandschen Vrouwenbond ter Internationale ontwapening” en van den Algemeenen Nederlandschen Vredebond tot den „Algemeenen Nederlandschen Bond Vrede door Recht”. Voormalig bestuurslid van den Algemeenen Nederlandschen Vredebond, vertegenwoordigt hij in het bestuur het meer conservatieve gedeeltelijk, dat remmend werkt, als de radicale jongere richting wat al te snel voorwaarts wil dringen.

Voorzitter van het perscomité, dat overigens bijna voornamelijk uit beroepsjournalisten bestaat is Jhr. Mr. B. de Jong van Beek en Donk, die de laatste jaren bij verschillende gelegenheden heeft getoond welk een warm hart hij de vredesbeweging toedraagt en een zeer ijverig lid is van de redactie van het orgaan *Vrede door Recht*. Zoo is dus de organisatie aan goede zorgen toevertrouwd en heeft dit 20ste Congres kans het eerste te worden van een rij congressen, die zich zullen mogen verheugen in meer waardeering bij de Nederlandsche overheid en het Nederlandsche publiek, dan dit Congres in den aanvang mocht ontmoeten. Zoo zij het.

Den Haag, Augustus 1913.

EMMY J. BELINFANTE.

Het laatste portret van dr. A. Kuyper.

(Foto P. v. Tol.)

Onafhankelijkheidsfeesten te Vlissingen.
Zegewagen uit den grooten optocht van „De Vrijheid”.

Onafhankelijkheidsfeesten te Vlissingen.
Zegewagen uit den grooten optocht van het „Nederlandsche Loodswezen”.